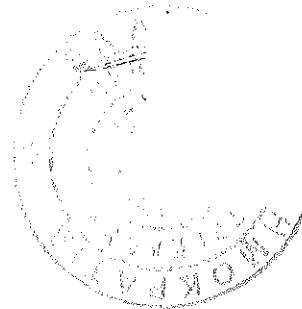

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 127/2018

(αρ. κατ. δικογράφου : ΑσφΜ9/12.1.2018)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή,

Φανή Βακράτσα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του

στις 18/4/2018

για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών – εκτελεστών καλλιτεχνών», με το διακριτικό τίτλο «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζ. Σάχου 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ 997495285, Δ.Ο.Υ Ν. Ψυχικού, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Εμ. Γεωργακάκη (ΔΣΑ 32073),

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με τίτλο που βρίσκεται στα 2) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ με τον διακριτικό τίτλο , 3) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα οδός 4) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει ταβέρνα με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην οδός 5) ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία νομίμως εκπροσωπούμενης, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα , 6) της στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στην , 7) του του στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό

τίτλο η οποία βρίσκεται στα επί της οδού
, 8) στην εκμετάλλευση
του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η οποία
βρίσκεται στην , 9)
στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφε-εστιατόριο με τον διακριτικό τίτλο
το οποίο βρίσκεται στην
ως προς τους οποίους, για τους 3^ο, 4^ο, 5^η, 6^η, 8^ο και 9^ο δηλώθηκε παραίτηση από το
δικόγραφο, η 1^η και 2^{ος} παραστάθηκαν διά και μετά αντίστοιχα του πληρεξουσίου
δικηγόρου τους Άρη Μερεντίτη και ο 7^{ος} παραστάθηκε αυτοπροσώπως, χωρίς
πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα, ζητεί να γίνει δεκτή η από 12.1.2018 αίτησή της, η οποία
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης
ΑσφΜ9/12.1.2018 η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της
7.2.2018 και μετά από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
προφορικά ισχυρίσθηκαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου,
που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστή,
ελλείψει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της
αίτησης ως προς τους 3^ο, 4^ο, 5^η, 6^η, 8^ο και 9^ο πριν το Δικαστήριο προχωρήσει
στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς
αυτούς θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται
(άρθρα 294, 295 παρ. 1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και
στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων - βλ. σχετ. ΜΠρΘεσ
19989/2003, ΜΠρΑθ 6156/1995, ΝΟΜΟΣ).

Με τις διατάξεις του όγδου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν.
2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά
θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική
ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές"
κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία

ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν

τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την πρόσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευση του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, ήδη ισχύει ο Ν. 4481/2017, σκοπός του οποίου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση πνευματικών και συγγενικών

δικαιωμάτων που έρχεται να συμπληρώσει το βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»). Ταυτόχρονα, ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη. Πιο συγκεκριμένα αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση, προβλέπονται προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Παράλληλα εμπεριέχονται ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Στο πρώτο μέρος, περιέχει ρυθμίσεις για ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις. Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η προχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια εκπροσώπησης και η σταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο, όπου κρίθηκε απαραίτητο, υποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993. Το άρθρο 22 ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και λογής αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16 Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων

πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη. Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε και στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ποσού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Στην παράγραφο 7 ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβάσει σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο ρμοιβών, όσο και για

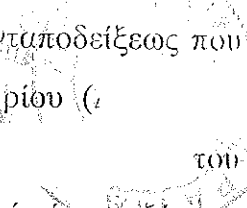
τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΘες 1810/2012, ΕΑ 929/2010, ΕφΘες 259/2010, ΤρΝομΠλ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 ν. 2121/1993, εκθέτει ότι εκπροσωπεί τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (οργανισμοί «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συνέστησαν αυτή), έχοντας ως μέλη της δημιουργούς και επαγγελματίες (μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου) καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αίτησης. Ότι, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενη, τέλος, ότι οι καθ' ων, που διατηρούν και εκμεταλλεύονται καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στα Τρίκαλα, παρότι προβαίνουν ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε άριστο αριθμό προσώπων - πελατών της, αρνούνται να προβούν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, ζητούν:

α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο τούτο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη αιτία δικαιούνται τα μέλη τους για τα έτη 2011 έως και 2017, για τον 7^ο καθ' ου ειδικότερα για τα έτη από το 2015 ως και

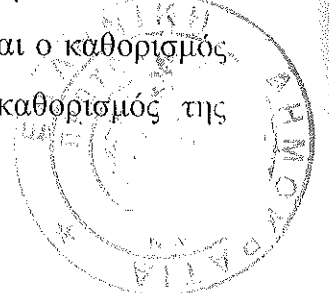
2017, για την 1^η καθ' ης, όπως παραδεκτά (223, 224, 297 ΚΠολΛ) περιορίστηκε το αίτημα, για τα έτη από 2014 ως και 2017, σύμφωνα με τα ποσά που ειδικότερα διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της αίτησης για κάθε περίοδο κάθε έτους, πλέον του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας, β) να υποχρεωθεί έκαστος των καθ' ων η αίτηση να καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία στην αιτούσα με το νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του μηνός Ιανουαρίου κάθε επόμενου της αιτούμενης χρήσεως έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση τους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικαστούν στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, 22 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993 και 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, καθώς και σε αυτές των άρθρων 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 346 ΑΚ. Ο ισχυρισμός περί αοριστίας της αιτήσεως, λόγω μη αναγραφής των στοιχείων νομιμοποίησης της αιτούσας, των μελών –καλλιτεχνών που εκπροσωπεί, τον οποίο προτείνουν αμφοτέρωι οι καθ' ων πρέπει να απορριφθεί, καθόσον πρόκειται για στοιχεία που αφορούν τις αποδείξεις και όχι για στοιχεία του δικογράφου της αίτησης. Επίσης απορριπτέος είναι ο ισχυρισμός περί εφαρμογής της §4 του άρθρου 692 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι ο προσωρινός καθορισμός εύλογης αμοιβής προβλέπεται ρητά με βάση τη διάταξη που προαναφέρθηκε, η δε προσωρινή επιδίκαση αφορά με ειδική διάταξη νόμου επίσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη διάταξη του άρθρου 728 ΚΠολΔ, επιδίκαση του μισού από το ποσό εύλογης αμοιβής που προσωρινά καθορίζεται. Ωστόσο, ως μη νόμιμο πρέπει να απορριφθεί το παρεπόμενο

αίτημα καταβολής τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1^η Ιανουαρίου) στο οποίο αφορά η αξίωση, το οποίο είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, δεδομένου ότι για το προηγούμενο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα, η όχληση δεν είναι ακριβής και ορισμένη, ενόψει άλλωστε και της σωρεύσεως αιτήματος καθορισμού εύλογης αμοιβής, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει, η έκταση της απαίτησης, το είδος της και τα προβλεπόμενα στο νόμο προσδιοριστικά του ύψους της στοιχεία και όχι πάντως, κατά αναμφίβολο (ΕφΑθ 3107/2010, αδημ στο νομικό τύπο), ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΜΠΑθ 777/2018, ΤρΝομΠλ Νόμος). Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν. Ειδικότερα, η αίτηση ως προς τον 7^ο καθ' ου (Τσέλιο Ανδρέα) πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ερήμην του, ο οποίος θεωρείται πλασματικά απών διότι, αν και κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα για την αρχικά προσδιορισθείσα δικάσιμο (βλ. 8904/17.1.2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Τρικάλων Ν. Τσιακάρα), δεν εμφανίστηκε, στη συνέχεια δε λόγω του ότι η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε, ερήμην του καθ' ου, για την παρούσα δικάσιμο, η αιτούσα επέδωσε στον καθ' ου το, υπ' αριθμ. 13/2018 πρακτικό αναβολής της γραμματέα αυτού του Δικαστηρίου (βλ. την υπ' αριθμ. 9059/3.4.2018 έκθεση επίδοσεως του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή). Κλητεύθηκε επομένως, νόμιμα και εμπρόθεσμα ο 7^{ος} καθ' ου για την παρούσα δικάσιμο, κατά την οποία, κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά του εκθέματος παραστάθηκε αυτοπροσώπως και όχι μετά ή διά πληρεξουσίου δικηγόρου κατ' άρθρο 94 ΚΠολΔ όπως ισχύει από 1.1.2016 μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 άρθρο πρώτο παρ. 2 Ν. 4335/2015, που επιβάλλει την υποχρεωτική παράσταση του διαδίκου με δικηγόρο και στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (94, 271 ΚΠολΔ). Το Δικαστήριο ωστόσο θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως που
εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο αυτού του δικαστηρίου ()
από την πλευρά της αιτούσας και
από την πλευρά της 1^{ης} και 2^{ης} καθ' ου, την χωρίς όρκου εξέταση
του 7^{ου} καθ' ου -διαδίκου, ο οποίος επιτρεπτά εξετάζεται αυτεπαγγέλτως,
ενόψει του ισχύοντος στην παρούσα διαδικασία ανακριτικού συστήματος και
από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι παριστάμενοι
διάδικοι και την εν γένει συζήτηση της υπόθεσης, πιθανολογήθηκαν τα
ακόλουθα: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, συνιστά ενιαίο
οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49
του ν. 2121/1993 με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής
διαχείρισης «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ». Έχει συσταθεί
νόμιμα κατά το άρθρο 54§44 του Ν. 2121/1993, με καταχώρηση του
καταστατικού της στο Πρωτοδικείο Αθηνών (αρ. 15616/6.10.2011) και
έγκριση με την υ.α 687/124043/2011. Περιλαμβάνει ως μέλη της τους εξής
οργανισμούς : 1) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία GRAMMO, που έχει
νόμιμα συσταθεί και έχει ως μέλη τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς
υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) τον αστικό μη κερδοσκοπικό
συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΕΡΑΤΩ, που έχει ως
μέλη τους Έλληνες τραγουδιστές και 3) τον αστικό μη κερδοσκοπικό
συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με τον διακριτικό τίτλο ΑΠΟΛΛΩΝ, που
έχει ως μέλη Έλληνες μουσικούς. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της αιτούσας
είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη
χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για
ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων
τραγουδιών. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την
προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει
καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, διεκδικεί δε σταθερά με άσκηση
σχετικών αγωγών τον καθορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής, τόσο
ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Η ίδρυση και
λειτουργία καθενός εκ των μελών της, εγκρίθηκε με τις αριθμ. 9528/1995,

11089/199, και 11083/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-1997), της ίδιας δε με την υπ' αριθ. 686/124043/2011 του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011), ο οποίος και ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν στην αιτούσα δε έχει ανατεθεί κατόπιν των ανωτέρω το αποκλειστικό δικαίωμα διαπραγμάτευσης, χορήγησης αδειών, προβολής αξιώσεων, δικαστικής ή εξώδικης επιδίωξης αμοιβής, είσπραξης και διανομής (άρθρο 49§1). Η αιτούσα επομένως, έχει νόμιμα συσταθεί και τα μέλη της, ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και την αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Συνέπεια των ανωτέρω είναι ότι τεκμαίρεται πως νομιμοποιείται να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των ανωτέρω δικαιούχων μελών τους, αλλοδαπούς και ημεδαπούς. Επιπλέον, η αιτούσα έχει συνάψει, ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα, συμβάσεις αμοιβαιότητας με αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης (ενδ Phonographic Performance limited (βρετανικός και αμερικανικός), GVL (γερμανικός), με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως πχ το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση

της αποφάσεως, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και καιό τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης», απορριπτομένων των ισχυρισμών της 1^{ης} και 2^{ου} καθ' ων ειδικότερα. Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους οι ως άνω οργανισμοί, μέλη της αιτούσας, κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες πχ. εν. «ΡΙΖΟΣΠΙΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003). Ήδη η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου και έχει προβεί σε σχετικές δημοσιεύσεις (Αγορα-29/5/15, Αυγή-6/5/2015, Ρίζοσπάστης-18-6-15.) Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά τους οι αιτούντες έχουν ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και έχουν προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Επομένως, ως αβάσιμοι πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί των καθ' ων, ως προς τη νομιμοποίηση, την αντιπροσωπευτικότητα της αιτούσας, την νόμιμη γνωστοποίηση του αμοιβολογίου της, αφού ως προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, τεκμαίρεται, δε κατά τα ως άνω αναφερθέντα ότι ο αιτών οργανισμός έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενος στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της

εύλογης αμοιβής των μελών του, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκαν τα εξής:

1) η πρώτη καθ' ης διατηρεί και εκμεταλλεύεται κατάστημα υγειονομικού και ενδιαφέροντος στο με τον διακριτικό τίτλο με αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών «καφε-αναψυκτηρίου» σύμφωνα με την υπ' αριθ. 3750/10.9.2007 άδεια λειτουργίας αυτής. Το μέγεθος του καταστήματος είναι μικρότερο των 50τ.μ, και εντός αυτού επιτρέπεται ανάπτυξη 40 καθισμάτων και 18 σκαμπώ. Το εν λόγω κατάστημα λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (μη εποχιακό), κατέβαλε δε συγγενικά δικαιώματα ως και το έτος 2013 στον Απόλλωνα, ως συνομολογείται από την αιτούσα, η οποία περιόρισε το αίτημά της ως προς τα έτη για τα οποία έχει ήδη καταβληθεί αμοιβή. Η επιχείρηση λειτουργεί ως καφετέρια-καφενείο τις πρωινές ώρες ως την 21:00 περίπου. Στο κατάστημα γίνεται χρήση μουσικής, σε χαμηλή ένταση, μέσω ραδιοφώνου η οποία λειτουργεί υποστηρικτικά στην παροχή υπηρεσιών του καταστήματος. Συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου, στην υπό στοιχείο «Β1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. 2) Ο δεύτερος των καθ' ων διατηρεί και εκμεταλλεύεται κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος στα με το διακριτικό τίτλο με αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών καφετέριας, σύμφωνα και με την υπ' αριθ. 64769/2012 άδεια λειτουργίας που προσκομίζεται. Έχει επιφάνεια 28,26 τ.μ, με δυνατότητα ανάπτυξης 20 καθισμάτων και 25 σκαμπώ στον εσωτερικό χώρο του καταστήματος. Το κατάστημα λειτουργεί από το Νοέμβριο του 2012, ως προκύπτει από την προσκομιζόμενη άδεια και όχι από το έτος 2011, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η αιτούσα. Το εν λόγω κατάστημα λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (μη εποχιακό), και η αναπαραγωγή της μουσικής γίνεται με σύστημα εγκατάστασης ηχείων συνδεδεμένο με υπολογιστή και τηλεόραση. Συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ

τούτου στην υπό στοιχείο «Β1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. 3) Ο 7^{ος} των καθ' ων διατηρεί και εκμεταλλεύεται κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος στα επί της οδού , με το διακριτικό τίτλο με αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών καφετέριας επιφάνειας 30τ.μ, η οποία λειτουργεί κατά τα επίδικα έτη (κατά το αίτημα του εισαγωγικού δικογράφου) από το 2015 ως και το 2017. Το κατάστημα λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (μη εποχιακό), και η αναπαραγωγή της μουσικής γίνεται με σύστημα εγκατάστασης ηχείων συνδεδεμένο με υπολογιστή και τηλεόραση Συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «Β1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε τους ανωτέρω καθ' ων για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, οι τελευταίοι όμως αρνήθηκαν την καταβολή των ποσών, παρά το ότι έκαναν χρήση μουσικής στις επιχειρήσεις τους. Σημειώνεται ότι ο ισχυρισμός των δύο πρώτων καθ' ων περί καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος της αιτούσας, πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστος, καθόσον τα περιστατικά που επικαλείται προς θεμελίωση του ισχυρισμού της ως προς τις τηρούμενες από αυτή πρακτικές για ομοειδείς επιχειρήσεις ως προς την είσπραξη των οφειλομένων και τον καθορισμό της αμοιβής της, δεν επαρκούν για τη θεμελίωση σχετικού ισχυρισμού, αφού καθοριστικά στοιχεία του ύψους της οφειλής για κάθε επιχείρηση βάσει του αμοιβολογίου είναι η κατηγορία στην οποία εντάσσεται η χρήση της μουσικής, τα τ.μ του καταστήματος και ο χρόνος λειτουργία αυτού, γεγονότα που δεν αναφέρονται κατά τα εκτιθέμενα στο σχετικό ισχυρισμό, ώστε να προκύπτει η διαφορετική τηρούμενη πρακτική που επικαλούνται ότι η αιτούσα τηρεί για ομοειδής περιπτώσεις καταστημάτων. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει έκαστος εκ της 1^{ης} και 2^{ου} και 7^{ου} των καθ' ων για την χρήση των υλικών φορέων ήχου, για τα έτη 2014, 2015, 2016 και 2017 η πρώτη καθ' ης, 2 μήνες του έτους 2012, 2013 ως και 2017 ο δεύτερος καθ' ου και τα έτη 2015

ως και 2017 ο έβδομος καθ' ου, πρέπει να καθοριστεί με βάση το κοινό αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα, και ανέρχεται στο ποσό των 100€ πλέον ΦΠΑ 24% για τον καθένα και συνολικά στο ποσό των $(100€ \times 4\text{έτη}) = 400€$ πλέον ΦΠΑ για την 1η και $[16,6€ (= 100:12 \times 2) + 500€ (100€ \times 5\text{έτη})] = 516,6 €$ για τον 2ο και $(100€ \times 3\text{έτη}) = 300€$ για τον έβδομο. Συνεπώς, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το δικαστήριο τούτο καθώς και να επιδικαστεί προσωρινά το ήμισυ των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσας (ως εκ περισσού ανεφερόμενα τα ανωτέρω, καθόσον η υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179). Επισημαίνεται η υποχρέωσης της αιτούσας να ασκήσει εντός προθεσμίας 60 ημερών από την επίδοση της παρούσας αγωγή για την επιδικαζόμενη απαίτηση κατά το άρθρο 729§5 ΚΠολΔ. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και να καταδικαστούν οι καθ' ων η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά την έκταση της ήττας τους και κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βάσιμου σχετικού αιτήματος της τελευταίας (άρθρα 178 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 63 Β του ν. 2121/1993), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι δεν ασκήθηκε η αίτηση ως προς τους 3^ο, 4^ο, 5^η, 6^η, 8^ο και 9^ο των καθ' ων

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία της 1^{ης} και 2^{ου} των καθ' ων και (πλασματικά) ερήμην του 7^{ου}.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, προσωρινά, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο καθένας από την 1^η, 2^ο και 7^ο από τους καθ' ων στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας για τα έτη 2014, 2015, 2016 και 2017 για την 1^η καθ' ης, για 2 μήνες του έτους 2012 και για τα έτη 2013 ως και 2017 για τον 2^ο καθ' ου, καθώς και για τα έτη 2015 ως και 2017 για τον 7^ο καθ' ου, στο συνολικό ποσό των τετρακοσίων ευρώ (400€), πεντακοσίων δέκα έξη ευρώ και έξη λεπτών (516,6 €) και τριακοσίων ευρώ (300€), πλέον ΦΠΑ (24%) για την 1^η, 2^ο και 7^ο αντίστοιχα.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους ως άνω καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σε αυτήν και συγκεκριμένα, την 1^η, το ποσό των διακοσίων (200€), τον 2^ο το ποσό των διακοσίων πενήντα οκτώ ευρώ και τριών λεπτών (258,3€) και τον 7^ο το ποσό εκατόν πενήντα ευρώ (150€), όλα τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ' ων η αίτηση στην καταβολή, μέρους της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

